

ת"פ 20633/04/20 - מדינת ישראל נגד מיכאל גאיתיוקביץ

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 20633-04-20 מדינת ישראל נ' גאיתיוקביץ

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיא
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מיכאל גאיתיוקביץ

הנאשם

גזר דין

כתב האישום, טיעוני הצדדים לעונש והראיות

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת אגרופן שלא למטרה כשרה, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין) בשל כך שביום 13.5.2019 בשעה 23:41, או בסמוך לכך, החזיק אגרופן בתא הכפפות שברכבו.

2. ב"כ המאשימה הגיש את תמונה האגרופן (ע/1) וטען כי מדובר בעבירה חמורה לאור פוטנציאל הסיכון הטמון בהחזקתו של כלי זה, ומשכך הפגיעה בערכים המוגנים כוללת את שלום הציבור והגוף. ביחס למתחם העונש ההולם הפנה ב"כ המאשימה לפסיקה וטען כי הוא נע ממאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם עתרה המאשימה לשני חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות, וכן מאסר על תנאי וקנס.

3. ב"כ הנאשם טען כי מדובר בנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, אשר הודה בהזדמנות הראשונה עוד בחקירתו במטרה. כמו כן נטען שמדובר באגרופן שהוחזק ברכב ולא על הגוף. ביחס לעונש ההולם עתרה ההגנה להתחשבות בנסיבותיו האישיות של הנאשם וביקשה להשית עליו מאסר על תנאי קצר.

4. הנאשם בדברו האחרון סיפר על אודות שירותו הצבאי ועל נסיבות המצאות האגרופן ברכבו.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

5. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, הליך גזירת הדין מורכב ממספר שלבים. ראשית, על בית המשפט לקבוע את מתחם הענישה ההולם את העבירה בנסיבותיה, וזאת בהתאם לשיקול המנחה בענישה - הלימה, הערכים המוגנים שנפגעו, מדיניות הענישה הנוהגת והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. לאחר מכן, עליו להחליט האם המקרה מתאים לחריגה מהמתחם שנקבע, בין לחומרה ובין לקולה. באם ימצא שאין לחרוג מהמתחם, יגזר הדין בגדרי המתחם, בין היתר, בהתאם לשיקולים המפורטים בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

6. **הערכים המוגנים בבסיס העבירה- הצטיידות באגרופן שלא למטרה כשרה יוצרת סיכון ממשי לפגיעה בערך המוגן של שמירה על שלום הגוף ובטחון הציבור.** מטעם זה ראה המחוקק להגביל לא רק את השימוש בכלי נשק זה, אלא אף את עצם החזקתו, והכל באם אין הוא מוחזק למטרה כשרה.

7. **נסיבות הקשורות לביצוע העבירה- הנאשם החזיק באגרופן בתא הכפפות שברכבו, בשעת לילה מאוחרת.** בענייננו יש לתת את הדעת לכך שהאגרופן נמצא ברכבו של הנאשם ולא על גופו. הימצאות אגרופן על גופו של אדם הופכת אותו לזמין ובשל כך מגדילה את הסיכון לשימוש בו באם תתפתח תגרה, וזאת בשונה מהימצאותו ברכב. עם זאת, אין להקל ראש גם בהימצאות כלי מסוכן ברכב, שכן לא אחת מתפתחת תגרה בין נהגים ומכאן שהחזקת הכלי אף ברכב יוצרת סיכון ממשי. בשונה מסכין, קשה לראות שימוש באגרופן למטרה כשרה המצדיקה את רכישתו (אולם מובן שהדבר אפשרי ואין מדובר באיסור מוחלט על עצם ההחזקה), וניסיון החיים מלמד כי תוצאות שימוש בסכין, בדרך כלל, יהיו קשות יותר משימוש באגרופן, ולנתון זה יש לתת את הדעת בקביעת מתחם העונש ההולם.

8. **מדיניות הענישה- מדיניות הענישה בעבירות אלו משתנה בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה (מיקום האגרופן - בין אם על גופו של הנאשם או ברכבו, המקום בו נתפס הנאשם וכיוצא' ולנסיבותיו האישיות של הנאשם (עבר פלילי, שיקום, תסקיר חיובי וכיוצא').** לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים: רע"פ 1949/15 **אימן תקרורי נ' מדינת ישראל** (2.4.2015), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת החזקת אגרופן בתא הכפפות שברכבו. בית משפט השלום נמנע מהרשעתו בדין וגזר עליו צו של"צ והתחייבות. ערעור המאשימה התקבל ובית המשפט המחוזי הרשיע את הנאשם והותיר את העונש על כנו. בקשת רשות ערעור נדחתה; רע"פ 1490/12 **אבו גוש נ' מדינת ישראל** (15.7.2012), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של הנאשם על הרשעתו בהחזקת אגרופן על גופו בכניסה לתחנה המרכזית. הנאשם ללא עבר פלילי, ניהל אורח חיים נורמטיבי והתסקיר בעניינו היה חיובי. בית משפט השלום החליט שלא להרשיעו והטיל עליו 180 שעות של"צ. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, הנאשם הורשע ועונשו נותר על כנו. כאמור, בקשת רשות הערעור נדחתה תוך שבית המשפט העליון הדגיש את חומרת העבירה; רע"פ 3446/10 **סאלח עבד אל חלים נ' מדינת ישראל** (6.4.2011), בו התקבלה בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם על הרשעתו בעבירה של החזקת אגרופן ברכבו, הרשעתו בוטלה והוא חויב בצו של"צ; ע"פ 8001-09-15 **שטרית נ' מדינת ישראל** (24.11.2015), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת החזקת אגרופן ברכבו ונידון לארבעה חודשי מאסר על תנאי, צו של"צ והתחייבות. ערעור הנאשם נדחה; ת"פ 10849-11-11 **מדינת ישראל נ' אבן** (16.12.2012), בו הורשע הנאשם בהחזקת אגרופן שנמצא בתיקו. הנאשם במקרה זה היה צעיר (24) ללא עבר פלילי והתסקיר בעניינו היה חיובי. בית המשפט השלום נמנע מהרשעתו והטיל עליו של"צ בהיקף של 100 שעות; ת"פ 17791-04-11 **מדינת ישראל נ' ארחנורודסקי** (30.9.2013), בו נידון עניינו של נאשם שהחזיק באגרופן במהלך קטטה. בית משפט השלום התחשב בעברו הנקי ובתסקיר החיובי והטיל עליו מאסר מותנה וצו של"צ; ת"פ 12963-06-10 **מדינת ישראל נ' מזריאני** (23.9.2012), בו נידון נאשם בשל כך שנמצא על גופו אגרופן בכניסה לבית

המשפט. הנאשם היה בעל עבר פלילי, האגרוף היה עשוי פלסטיק ובית משפט השלום הורה על חידוש מאסר מותנה בן 6 חודשים שהיה תלוי ועומד נגדו.

9. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירה מושא ענייננו נע בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות.

קביעת עונשו של הנאשם

10. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי העונש אמור להיגזר בגדרי מתחם הענישה. לא נטען דבר בעניין סיכויי השיקום של הנאשם ואכן לא מצאתי הצדקה לחריגה לקולה ממתחם הענישה. בכל מקרה, אציין כי לא התבקש תסקיר בעניינו של הנאשם ולא הובאו בפני כל נתונים בדבר סיכויי שיקומו.

11. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את גילו הצעיר יחסית ואת עברו הפלילי הנקי. עוד הבאתי בחשבון לקולה את הודאתו בהזדמנות הראשונה אשר חסכה זמן שיפוטי וביטאה קבלת אחריות וחרטה. עונש מאסר, ולו בעבודות שירות כעתירת המאשימה, הוא עונש חמור אשר נכון להימנע ממנו בנסיבות העניין. יצירת תמהיל עונשי הכולל ענישה צופה פני עתיד בשילוב ענישה כלכלית, יש בו ליצור הלימה ראויה בין חומרת העבירה לנתוני הנאשם.

12. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי למשך שלושה חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים עבירה על סעיף 186 לחוק העונשין.

ב. קנס בסך 1,500 ₪. הקנס ישולם במזכירות בית המשפט עד יום 1.2.2021.

המוצג- אגרוף- להשמיד.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ח כסלו תשפ"א, 14 דצמבר 2020, במעמד הצדדים.